U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobkyně: **Alba a.s.**, se sídlem Levá 6/311, Praha 4, proti žalovanému: **Pražská správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Olšanská 54/3, Praha 3, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem - výzvou žalovaného správního orgánu ze dne 24. 9. 2015, č. j. 42013/487255/15/113/070/Job, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. 6. 2016, č. j. 11 A 173/2015 – 20,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Podanou kasační stížností brojí žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) proti shora označenému usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým jí nebylo přiznáno osvobození od soudních poplatků.

[2] Podle § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí stěžovatel v kasační stížnosti uvést, z jakého důvodu napadá rozhodnutí soudu a co navrhuje.

[3] Nejvyšší správní soud předesílá, že kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu (zde Městského soudu v Praze) ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení, domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Jelikož se jí zpochybňuje pravomocné rozhodnutí krajského soudu, zákon stanoví poměrně přísné obsahové náležitosti. Jednou z podstatných náležitostí kasační stížnosti podle § 106 odst. 1 s. ř. s. je i označení důvodů, pro něž je napadeno rozhodnutí soudu, tzv. stížních bodů. Stížní bod musí zpravidla zahrnovat jak skutkové, tak právní důvody směřující proti rozhodnutí krajského soudu, neboť podstatou řízení o kasační stížnosti je přezkum soudního rozhodnutí (§ 102 s. ř. s.).

[4] Řízení o kasační stížnosti je ovládáno dispoziční zásadou, dle které pouze stěžovatel vymezuje rozsah, v němž Nejvyšší správní soud přezkoumá napadené rozhodnutí krajského soudu (výjimku z této zásady tvoří zásadní vady rozhodnutí krajského soudu, ke kterým kasační soud přihlíží z úřední povinnosti i bez námitek). Toto vymezení musí být učiněno uvedením konkrétních důvodů, které soud není oprávněn sám dovozovat. Tím by

byla porušena nejen zmíněná dispoziční zásada, ale i zásada rovnosti účastníků. Bez stanoveného rámce přezkumu nelze kasační stížnost věcně projednat. Důvody uvedenými v kasační stížnosti je pak soud vázán (§ 109 odst. 3 s. ř. s.). Neodstranění nedostatků kasační stížnosti představuje z výše uvedených důvodů vadu, pro kterou není možné v řízení o kasační stížnosti dále pokračovat.

[5] Kasační stížnost ze dne 23. 7. 2016 uvedené náležitosti nesplňovala. Městský soud rozhodl o nepřiznání osvobození od soudních poplatků, protože stěžovatelka netvrdila ani neprokázala zvlášť závažné důvody svědčící pro přiznání osvobození od soudních poplatků. Stěžovatelka v kasační stížnosti neuvedla nic, co by proti usnesení městského soudu směřovalo.

[6] Podle § 106 odst. 3 s. ř. s. nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání.

[7] Usnesením ze dne 22. 8. 2016, č. j. 9 As 191/2016 – 44, soud stěžovatelku vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnila kasační stížnost o důvody, pro které napadá usnesení městského soudu. Zároveň byla poučena o tom, že nebude-li kasační stížnost v uvedené lhůtě doplněna, soud ji podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítne. Usnesení bylo stěžovatelce doručeno v pátek 2. 9. 2016.

[8] Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle měsíců končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Poslední den lhůty připadl na neděli 2. 10. 2016. Lhůta k doplnění náležitostí kasační stížnosti tedy uplynula nejblíže následující pracovní den, tj. v pondělí 3. 10. 2016. Požadované odůvodnění kasační stížnosti však nebylo do dnešního dne soudu doručeno.

[9] Lze tedy uzavřít, že kasační stížnost postrádá základní náležitosti stanovené zákonem a pro tento nedostatek není možné v řízení o ní pokračovat. Jelikož stěžovatelka nevyhověla výzvě soudu ve stanovené lhůtě, Nejvyšší správní soud ji v souladu s § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl bez věcného projednání.

[10] Přípis stěžovatelky ze dne 8. 8. 2016, který byl Nejvyššímu správnímu soudu zaslán soudem městským, nelze považovat za doplnění kasační stížnosti. Tento přípis se vztahoval ke sp. zn. 11 A 173/2015. Jeho obsahem byla reakce na usnesení městského soudu ze dne 25. 7. 2016, č. j. 11 A 173/2015 – 23, v podobě žádosti o osvobození od soudního poplatku. Tímto usnesením totiž městský soud vyzval stěžovatelku k úhradě soudního poplatku ve výši 2 000 Kč. Tento přípis se vůbec nevztahoval na řízení před Nejvyšším správním soudem. Lze rovněž poukázat na fakt, že řízení o kasační stížnosti stěžovatelky poplatkové povinnosti nepodléhalo (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014 – 19).

[11] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., dle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. října 2016

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu